

Die 20 Iulii

S. Eliæ, prophetæ

Memoria

Ant. ad introitum

I Rg 17. 1

Dixit Eliás Thesbítēs : « Vivit Dóminus Deus Israel, in cuius conspéctu sto ».

vel

Mal 4, 5-6

Ecce ego mittam vobis Eliám Prophétam, ántequam véniat dies Dómini magnus et horribilis. Et convértet cor patrum ad filios, et cor filiórū ad patres eórum.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui beáto Eliæ, prophétæ tuo ante fáciem tuam vivere eúmque zelo glóriæ tuæ zeláre tribuísti,
concéde fámulis tuis,
ut, fáciem tuam semper inquiréntes,
dilectiónis tuæ testes fieri mereántur.
Per Dóminum.

LECTIO PRIOR (propr.)

« Sic amplificatus est Eliás in mirabilibus suis »

Lectio libri Sirácidæ

48, 1-4. 9-11

Surréxit Eliás prophéta quasi ignis, et verbum ipsíus quasi fácula ardébat. Qui indúxit in illos famem, et irritátes illum

invidia sua pauci facti sunt; non enim póterant sustinére præcépta Dómini. Verbo Dómini contínuit cælum, et deiécit de cælo ignem ter. Sic amplificátus est Eliás in mirábilibus suis. Et quis potest simíliter sic gloriári tibi?

Qui recéptus es in túrbine ignis, in curru equórum igneórum; qui scriptus es in iudiciis témporum, leníre iracúndiam Dómini, conciliáre cor patris ad filium, et restituere tribus Iacob.

Beáti sunt qui te vidérunt, et in amicitia tua decoráti sunt!
Verbum Dómini.

PSALMUS RESPONSORIUS

Ps 144, 17-18. 19-20. 21 (R. 18)

R̄. Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum.

1 Iustus Dóminus in ómnibus viis suis
et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum
invocántibus eum in veritate. *R̄.*

2 Voluntátem timéntium se fáciat,
et deprecationem eórum exáudiet, et salvos fáciat eos.
Custódit Dóminus omnes diligéntes se,
et omnes peccatóres dispédat. *R̄.*

3 Laudatiónem Dómini loquétur os meum,
et benedícat omnis caro nómini sancto eius
in saéculum et in saéculum saéculi. *R̄.*

ALLELUIA

cf. Mt 17, 5

R̄. Allelúia. *Ÿ.* Hic est Filius meus diléctus : ipsum audite.
R̄. Allelúia.

EVANGELIUM (pr.)

« Moyses et Elias dicebant exodum eius »

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Lucam 9, 28b-36

In illo témpore :

Assúmpsit Iesus Petrum et Iacóbum et Ioánnem, et ascéndit in montem ut oráret. Et facta est, dum oráret, spécies vultus eius áltera et vestitus eius albus refúlgens. Et ecce duo viri loquebantur cum illo, et erant Móyses et Elías, qui visi in glória dicebant éxodum eius, quem completúrus erat in Ierúsalem. Petrus vero et qui cum illo graváti erant somno; et evigilántes vidérunt glóriam eius et duos viros qui stabant cum illo.

Et factum est cum discéderent ab illo ait Petrus ad Iesum : « Præcéptor, bonum est nos hic esse et faciámus tria tabernácula, unum tibi et unum Móysi et unum Eliæ », nésciens quid diceret. Hæc autem illo loquente, facta est nubes et obumbrávit eos; et timuérunt intrántibus illis in nubem.

Et vox facta est de nube dicens : « Hic est Fílius meus eléctus ipsum audite ». Et dum fieret vox, invéntus est Iesus solus.

Et ipsi tacuérunt et némini dixerunt in illis diébus quidquam ex his quæ víderant.

Verbum Dómini.

Super oblata

Múnera Ecclésiæ tuæ, quaésumus, Dómine, propítius réspice, et qui sacrificio Eliæ prophétæ mirábiliter affuísti, hóstias quoque nostras suscípere dignéris.
Per Christum.

Praefatio (propr.)

℣. Dóminus vobiscum.
℞. Et cum spiritu tuo.
℣. Sursum corda.
℞. Habémus ad Dóminum.
℣. Gratias agámus Dómino Deo nostro.
℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, aéquum et salutáre, nos tibi, Dómine, sancte Pater, semper et ubique grátias ágere, per Iesum Christum, Dóminum nostrum. Ad te Deum vivum et verum confiténdum eléctos prophétas suscitásti, qui pópulum tuum erudírent in exspectatióne salutis, Eos inter Eliám Thesbítem divína amicitia decorásti, ut, zelo glóriæ tuæ zelátus, omnipoténtiam et misericórdiam tuam manifestáret. Ipsum quoque inter transfiguratiónis testes Christo adstáre voluísti, ut Fílius tui glorióso gauderet aspéctu qui tui in conspéctu semper ambulávit. Et ideo, cum cælórum Virtútibus in terris te iúgiter celebrámus, maiestáti tuæ sine fine dicétes : Sanctus, Sanctus, Sanctus...

Ant. ad communionem

cf I Rg 19, 8

Comédit Elías et bibit, et ambulávit in fortitúdine cibi illius usque ad montem Dei.

Post communionem

In mensa Fílius tui, Dómine, cibo potúque angélico roborátis, concéde : ut, te per fidem semper inquirétes, in monte glóriæ perénni tuo fruámur aspéctu.
Per Christum.